

(वीर सहिदहरूको संस्मरणमा कीर्तिपुर, काठमाडौँबाट प्रकाशित)

जि.प्र.का.दर्ता नं ५८/२०६३

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

वर्ष १४, अंक ३३, पृष्ठ-६, ने.सं. ११३८ थिल्ला शत, षष्ठी, ति. सं. २०७४ मंसिर ८ गते शुक्रबार NOV 2017 मूल्य रु. ५।-

काठमाडौँमा नेमकिपाको प्रचार तीव्र प्रतिक्रियावादी र विश्वासघाटीलाई हराउन आग्रह

काठमाडौँ । नेपाल मजदुर किसान पार्टी काठमाडौँ जिल्लाको विभिन्न क्षेत्रमा प्रचारप्रसार कार्य तीव्र पारेका छन् । प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचन नजिकिदै गर्दा प्रचारप्रसार कार्यलाई पनि तीव्र पारेको पार्टी स्रोतले सहिदलाई बताए । स्रोतका अनुसार बिहीबार काठमाडौँ क्षेत्र नं. १० प्रदेशसभा क्षेत्र नं. १ मा घरदैलो कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ ।

प्रदेशसभा क्षेत्र नं. १ को नयाँबजार नयाँ गेटबाट सुरु भएको घरदैलो पाँगा देबाटो, नगाउँ देबाटो, नगाउँ, कीर्तिपुर डाँडा र पाँगामा पुगी समापन भएको थियो ।

भारतीय दलाल र भ्रष्टाचारीहरूले देशको अस्तित्व लुटिरहेको विरुद्ध नेमकिपाको चुनावी संघर्षले जनतामा नयाँ आयाम थप्ने काम गरेको छ । नाकाबन्दीको विरोधमा सडक र सदनमा आवाज उठाई नाकाबन्दी फिर्ता लिन लगाउन ठूलो योगदान नेमकिपाले गरेको जनताको मनमा अझै छाप परेको निर्वाचनको क्रममा जनताको सहानुभूतिले दर्शाएको छ ।

कीर्तिपुर नगरको घरदैलोमा प्रतिनिधिसभाका उम्मेदवार हरिकुमार महर्जन, प्रदेशसभा क्षेत्र नं. १ का नारायण

महर्जन, समानुपाति उम्मेदवार प्रशान्त कुमार महर्जन, रेविना डंगोल (प्रदेश ३, समानुपातिक) र बुद्धिमान महर्जन (प्रतिनिधिसभा) ले जनतासँग मत मागेको थियो ।

त्यसैगरी प्रदेशसभा क्षेत्र नं. २ मा पनि प्रचारप्रसार तीव्र पारेको छ । चन्द्रागिरी नपा क्षेत्रका सबै क्षेत्रमा मच्छेगाउँबाट सुरु भएको घरदैलो प्रचार अभियान मातातीर्थ महादेवस्थान, थानकोटसम्म पुगेको थियो ।

प्रचार अभियानमा प्रतिनिधिसभा उम्मेदवार हरिकुमार महर्जन, प्रदेश क्षेत्र नं. २ का हिराकाजी शाही, समानुपातिक उम्मेदवारहरू प्रशान्त कुमार

महर्जन, बुद्धिमान महर्जन, राधिका शाहीले जनता समक्ष पार्टीको अपिल, घोषणापत्र वितरण गरेको थियो ।

क्षेत्र नं. १० अन्तर्गत चोभार, टौदह, पाण्डेछाप, विष्टगाउँ, इटागोल, बोसीगाउँ, लोहकोटमा त्यसअघि नै प्रचारप्रसार भएको थियो । त्यस्तै काठमाडौँ क्षेत्र नं. १ मा बुधबार नयाँ बानेश्वर, पुरानो बानेश्वर क्षेत्रमा घरदैलो भयो भने २ र ३ क्षेत्रमा क्रमशः प्रतिनिधिसभा उम्मेदवार राजवीर डंगोल र मदन श्रेष्ठले घरदैलो र भेटघाट तीव्र

क्रमशः पृष्ठ ६ मा

सात गाउँले जात्रा

कीर्तिपुर । काठमाडौँको दक्षिण पश्चिम पर्ने सात गाउँमा बखुमद जात्रा मंसिर ९ गतेबाट सुरु हुने भएको छ ।

सात गाउँहरू नगाउँ, पाँगा, कीर्तिपुर, मच्छेगाउँ तपख्यो, सतुंगल, बोसीगाउँ र लोहकोटको जात्रा सात गाउँले जात्राको रूपमा प्रख्यात छन् ।

सात गाउँमा सुरुमा नगाउँमा ढाल्चा काम्ने र बालकुमारी जात्रा हुनेछ भने पाँगामा बालकुमारी र विष्णुदेवी,

कीर्तिपुरमा इन्द्रायणी, मच्छेगाउँ, सतुंगल, बोसीगाउँ र लोहकोटमा भैरव, गणेश, विष्णुको खट जात्रा गरिन्छ ।

सात गाउँको जात्रा मध्ये नगाउँ, पाँगा र कीर्तिपुरको खट बल्खुमा लगनुपर्ने पूजा मात्र पठाउँछ भने अन्य ४ गाउँको खट बल्खुमा लगेर एक दिन जाग्राम बस्नुपर्दछ ।

दशमीको दिन विहान पूजा गरी आ-आफ्नै गाउँमा बल्खुबाट लगेर जात्रा गर्ने गरिन्छ ।

नयाँ मतदातालाई परिचयपत्र वितरण गरिने

काठमाडौँ । निर्वाचन आयोगले प्रतिनिधिसभा तथा प्रदेशसभा सदस्य निर्वाचनका लागि स्थानीय तह निर्वाचनमा परिचयपत्र बुझ्न बाँकी तथा नयाँ मतदातालाई परिचयपत्र वितरण गर्ने भएको छ ।

स्थानीय तहको निर्वाचनमा मतदाता परिचयपत्र प्राप्त गरिसकेका मतदाताले सोही परिचयपत्रबाट मतदान गर्न पाउनुहुने निर्वाचन आयोगका प्रवक्ता नजाराज ढकालले जानकारी दिनुभयो ।

प्रवक्ता ढकालका अनुसार २०७४ भाद्र ३ गतेसम्म मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गरेका, स्थानीय तहको निर्वाचनको अवसरमा वितरण गरिएको अवस्थामा मतदाता परिचयपत्र नलिएका तथा गत भाद्र ५

गतेसम्ममा १८ वर्ष उमेर पूरा गरेका एवं नामावली सार्न र सच्याउन निवेदन दिएका मतदाताले नयाँ परिचयपत्र पाउनेछन् ।

पहिलो चरणको निर्वाचन हुने ३२ जिल्लामा मंसिर ८ र ९ गते तथा दोस्रो चरणमा मतदान हुने ४५ जिल्लामा मंसिर १९ र २० गते सोही जिल्लाको सम्बन्धित मतदान केन्द्रमा मतदान कार्यमा खटिएका कर्मचारीबाट मतदाता परिचयपत्र वितरण गरिने व्यवस्था गरिएको छ ।

कृषक हितको १७ औं वार्षिक सभा सम्पन्न

कीर्तिपुर । कृषक हित सहकारी संस्था लि.को सत्रौं वार्षिक साधारण सभा शनिबार आफ्नै कार्यालयको प्राङ्गणमा सम्पन्न भयो ।

सभामा संस्थाका अध्यक्ष डा. कृष्णभक्त महर्जनले संस्थाको वार्षिक प्रगति विवरण प्रस्तुत गर्नुभएको थियो ।

प्रतिवेदनमा आर्थिक वर्ष २०७३/०७४ मा खुद नाफा रु.९९२५९४।८६ पैसा रहेको

जनाएको छ ।

कार्यक्रममा लेखा संयोजक रविन्द्र बहादुर प्रधानले लेखा समितिको प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्नुभएको थियो ।

२ वटै प्रतिवेदनमाथि व्यापक छलफल गरी पारित गरिएको थियो ।

कार्यक्रम संस्थाका अध्यक्ष डा. कृष्णभक्त महर्जनको सभापतित्वमा भएको थियो ।

आँखा वक्तृत्वकलामा पाँगा माविको वर्चस्व

कीर्तिपुर । नेपाल नेत्र ज्योति संघको आयोजनामा आई केयर फाउण्डेशनको सहयोगमा कीर्तिपुर आँखा अस्पताल त्रिविमा यही कार्तिक २९ गते आँखा स्वास्थ्य सम्बन्धी वक्तृत्वकला प्रतियोगितामा पाँगा माविका विद्यार्थी स्पर्श दवाडी प्रथम भएका हुन् ।

प्रतियोगितामा दोस्रो मंगल माविका प्रतिष्ठा भएका थिए भने पाँगा माविका एलिशा विष्ट तृतीय भएका छन् ।

विजयी प्रतियोगीहरूलाई

संघका कार्यकारी निर्देशक सैलेश कुमार मिश्रले प्रमाणपत्र वितरण गर्नुभएको थियो ।

नेत्र ज्योति संघका अध्यक्ष प्रा.डा. तीर्थ प्रसाद मिश्रको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा डा. बनिता शर्मा, अनिल गोर्खालीलगायतले आ-आफ्नो मन्तव्य राखेका थिए ।

६ वटा विद्यालयहरू सहभागी भएको सो प्रतियोगितामा कीर्तिपुर माविका महेश रेग्मीलाई सान्त्वना पुरस्कार पनि वितरण गरिएको थियो ।

भाषा, साहित्य व संस्कृतिया सः

नेवाः एफ.एम १०६.६

निहिल्छिचिल्छि (२४ सै घण्टा) न्यनादिसँ/न्यंकादिसँ

नेवाः जुयागुया गौरव यानादिसँ

नेवाः एफ.एम. १०६.६

न्यामासिमा, च:धवाखा, किपू-२
फोन ल्या: ४३३४२२२

अनक मिडिया प्रा.लि.

न्यामासिमा, च:धवाखा, किपू-२
इमेल: ankmedia.newafm@gmail.com

विजेन्द्र र विनयको जोडीले सुदन महर्जन र शंकर महर्जनको जोडीलाई २१-१९ र २१-१८ ले, राजमान र चन्दनको जोडीले शिव श्रेष्ठ र महेश खड्कालाई २७-२५ र २१-१५ ले र विष्णु र दिपकले राजकुमार पोखरेलको जोडीलाई १५-२१, २१-१३ र २१-१३ ले पराजित गरी अन्तिम चारमा पुगेको हो ।

फाइनल तथा पुरस्कार वितरण कार्यक्रम शनिबार हुने भएको छ ।

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत्र २० गते शहादत अमर सहिद

लनबहादुर महर्जन
वि.सं. २००६ माघहिराकाजी महर्जन
वि.सं. २०१७ माघराजमान माली
वि.सं. २०२५ मंसिरराजेन्द्र महर्जन
वि.सं. २०३० चैत्र

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १४, अंक ३३, २०७४ मंसिर ८ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेस्कटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

नक्कली र सक्कली कम्युनिष्ट छुट्याऔं सच्चा कम्युनिष्टलाई जिताऔं

नेपाली जनतामा देशको भलो कम्युनिष्टहरूले मात्र गर्दछ भन्ने ठूलो भरोसा रहेको हुन्छ ।

कम्युनिष्टको शासन व्यवस्थामा शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क, स्वास्थ्य उपचार निःशुल्क, योग्यताअनुसार रोजगार, रोजगार अनुसार ज्याला, व्यक्तित्व विकासमा समान अवसर, उत्पादनका मुख्य-मुख्य साधनहरू राष्ट्रियकरण, आर्थिक समानता, महिला-ज्येष्ठ नागरिकको पूर्ण हेरचाह, समाजलाई बुद्धिजीविकरण गरी समृद्ध राष्ट्र निर्माण गर्ने कार्य गरेको हुन्छ ।

तर नेपालमा हामीले देखिरहेका छौं पटकपटक परिवर्तन भयो पटकपटक पालैपालो सरकार पनि चलायो ।

नेपाली काँग्रेस पूँजीवादी पार्टी हो । पूँजीपति कै सेवामा लागे तर आफूलाई कम्युनिष्ट भनिने पार्टीहरू एमालेले गणतन्त्रपछि मात्र ४ पटक र एमाओवादी केन्द्रले ३ पटक शासन चलाए । कम्युनिष्टको 'क' र समाजवादको 'स' पनि आचरण देखाएन ।

नेका पंचायतको बाटोमा हिँड्यो भने एमाले र माओवादी नेकाको बाटोमा हिँड्यो । विकासमा भागबन्दा, शिक्षामा भागबन्दा, न्यायालयमा भागबन्दा गरे तर कम्युनिष्टको नैतिकता र लगतशीलता देखाएनन् ।

कम्युनिष्ट नाम, सरकारमा काम तर जनतामा निरास हुने, देश र जनताको हितमा काम नगर्ने पार्टी कसरी कम्युनिष्ट हुन सक्छ ?

त्यसैले यो प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचनमा कम्युनिष्टलाई भोट दिएर जिताएमा राम्रो काम गर्छु भनेर भन्दै हिँडेका छन् । अब हामी सचेत मतदाताहरूले कम्युनिष्टले शासन गरेको बेला पनि जनताको जीवन सहज नभएको इतिहासलाई नियालेर को सक्कली र को नक्कली कम्युनिष्ट हो छुट्याउन सक्नुपर्दछ ।

फेरि पनि झुठा आश्वासनमा फसेर आफ्नो अमूल्यमत विश्वासघाटलाई दियो भने बिग्रिसकेपछि पछुताएर काम लाग्दैन । बामगठबन्धन र कम्युनिष्टको नाममा पटकपटक झुक्याए अब अन्तिम पटक जनतालाई झुक्याउँदैछन् । सचेत होऔं ! आफ्नो अमूल्य मत देश बेच्ने लाइसेन्स नबनोस् । सक्कली कम्युनिष्टलाई जिताऔं ।

घोषणापत्रहरूको सीमा

- बुद्धिनारायण श्रेष्ठ, सीमाविद्

सिद्धान्ततः पार्टीहरूले गर्ने राजनीति सबै नीतिहरूको राजा हो । राजनीतिले नै अन्य नीतिहरूलाई परिचालित गरिरहेको हुन्छ । राजनीति ठीक दिशातर्फ गएन भने अन्य नीतिहरू कामयाव हुन सक्दैनन् । यसैले राजनीति भनेको सामान्यतया नीतिशील, सिद्धान्तयुक्त, विचारशील, दर्शनयुक्त र आदर्शपालक हुनुपर्छ । सिद्धान्ततः पार्टीहरूले गर्ने राजनीति सबै नीतिहरूको राजा हो । राजनीतिले नै अन्य नीतिहरूलाई परिचालित गरिरहेको हुन्छ । राजनीति ठीक दिशातर्फ गएन भने अन्य नीतिहरू कामयाव हुनसक्दैनन् । यसैले राजनीति भनेको सामान्यतया नीतिशील, सिद्धान्तयुक्त, विचारशील, दर्शनयुक्त र आदर्शपालक हुनुपर्छ ।

संविधानको मर्मअनुसार राष्ट्रको सार्वभौमसत्ता, स्वतन्त्रता र भौगोलिक अखण्डता सदा अक्षुण्ण राख्ने कार्य सबै राजनीतिक दलहरू मिली संयुक्त रूपमा गर्ने परिपाटी अपनाउनुपर्छ । यस्ता राजनीतिक दल या पार्टीहरूको चुनावी घोषणापत्रमा खासगरी पार्टीको नीति, उद्देश्य, लक्ष्य, दृष्टिकोण, राजनीतिक पूर्वदृष्टि, कार्य योजना, राज्य सञ्चालनको संयन्त्र आदि उल्लेख भएको हुनुपर्छ । यसमा देशको चौतर्फी विकास गर्ने वाचा बन्धनका कुराहरू पनि समेटिएको हुनुपर्छ । पार्टीले निर्वाचनमा विजय हासिल गरेर सरकार बनाएको खण्डमा घोषणापत्रमा उल्लेख भएका विषयवस्तु कार्यान्वयन गर्नु त्यस पार्टीको नैतिकता तथा आचारसंहिताभित्र पर्छ । घोषणापत्रअनुसार काम नगरे त्यस पार्टीले जनतालाई ठाँटोको छलेको मानिन्छ । विकसित मुलुकमा दलको घोषणापत्रको आधारमा मतदाताले मतदान गर्ने गर्छन् । त्यसैले घोषणापत्र उड्ने, मनगढन्ते, अतिशयोक्तिपूर्ण हुनुहुँदैन ।

यिनै परिप्रेक्ष्यमा राजनीतिक पार्टीहरूले प्रकाशित गरेका घोषणापत्रमा बहुविषय उल्लेख गरेको भए तापनि ती बुँदाहरूमध्ये देशको सिमाना सम्बन्धमा के कस्तो वाचा बन्धन गरिएको रहेछ भनी उपलब्ध घोषणापत्रको आधारमा यहाँ संक्षेपमा कोर्न लागिएको छ । सीमाको दुईवटा पाटा हुन्छन् । एक, सीमा व्यवस्थापन र अर्कोचाहिँ सीमा अङ्कन । देशको केही वर्ग किलोमिटर भूभाग मिचियो भने त्यस क्षेत्रका मतदाता विदेशी बासिन्दा हुन पुग्छन् । सीमा सङ्कुचन हुँदै गयो भने एक दिन देशको अस्तित्व नै धरापमा पर्न जान्छ । अर्कोतर्फ सीमाको वैज्ञानिक व्यवस्थापन भएन भने अपराधी, विध्वंसकारी, अवाञ्छित तत्व देशभित्र पसी जनताको शान्ति सुरक्षामा खलल पुर्‍याउँदै जीउधनकै क्षति पुग्न जान्छ । यसैगरी निर्वाचनको समय तथा त्यसअघि लठैतहरू सीमाको अर्कोतर्फ पसी मतदातालाई आतङ्कित तुल्याई बुथ क्याप्चर गर्नेसम्म पनि हुनसक्छ । त्यसैले कुनै पनि देशको सीमा

मामिला निर्वाचनका समयमा समेत संवेदनशील हुन्छ ।

आसन्न निर्वाचनमा भाग लिने ठूला पार्टीको घोषणापत्र अध्ययन गर्दा नेपाली राजनीतिक नेतृत्वसँग सीमाको रक्षा र त्यसको व्यवस्थापन गर्ने दूरदृष्टि एकदमै कम भएको पाइन्छ । कतिपय पार्टीले सीमाको विषय छोएका छन् । तर गोलमटोल बनाएर देशको अन्तर्राष्ट्रिय सीमालाई खिचडीका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ । कतिपय घोषणापत्रमा सीमा व्यवस्थापनका आयामहरूको छेउटुप्पो समात्न सकेको देखिँदैन । आगामी पाँच वर्षमा सीमालाई कसरी व्यवस्थित तुल्याउने र नेपाल तथा भारतका जनताको शान्ति सुरक्षा कायम गर्न के कस्ता दृष्टिकोण अवलम्बन गर्ने भन्ने कुरा खास उल्लिखित छैन । अहिले देखिएको सीमाका चुनौतीको कसरी सामना गर्ने भन्ने रणनीति पनि समावेश भएको पाइँदैन । यसैगरी जनताको आर्थिक समृद्धिका लागि नेपाल र चीनबीचका सीमा-नाकाहरू व्यापारिक प्रयोजनका लागि कसरी प्रयोग गर्ने भन्ने दूरदृष्टि धेरै पार्टीको घोषणापत्रमा अभाव रहेको पाइयो । चीनसँग जोडिएको बेल्ट एन्ड रोड इनिशियटिभ परियोजनामा नेपालको पाँचवर्षे कार्ययोजना कस्तो हुनुपर्ने हो भनी कुनै पनि घोषणापत्र मौन रहेको छ ।

गत संविधानसभा निर्वाचन परिणामअनुसार शीर्ष पार्टीको हालको चुनावी घोषणापत्रमा सीमा व्यवस्थापनका कुरा छ्यास्सछुस्स छोडिएको पाइन्छ । गत व्यवस्थापिका संसद्मा रहेको कुल ६ सय १ मध्ये १ सय ९६ सांसद रहेको 'नेपाली काँग्रेसको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचन घोषणापत्र २०७४' मा 'दक्षिण भारतीय सिमानादेखि उत्तर चिनियाँ सिमानासम्म जोड्ने ५ वटा उत्तर-दक्षिण राजमार्ग निर्माण गरिनेछ । ८ वटा उत्तर-दक्षिण राजमार्गहरू नेपाल-चीन पारवहन मार्गका रूपमा सञ्चालनमा आउनेछन् । चिनियाँ सिमानादेखि काठमाडौँ उपत्यका हुँदै दक्षिण भारतीय सीमासम्मको रेलमार्ग आगामी दश वर्षभित्र निर्माण सम्पन्न गर्ने गुरुयोजना तयार गरिनेछ । छिमेकी मित्रराष्ट्रसँग समन्वय गरी सीमा वरिपरिका गतिविधि र आतङ्कलाई पूर्ण नियन्त्रण गरिनेछ' भन्ने उल्लेख गरिएको छ । तर यस्ता अवाञ्छित गतिविधि रोक्न र सीमा समस्या हल गर्न कसरी सीमा व्यवस्थापन गरिने हो भन्ने उल्लेख गरिएको पाइँदैन ।

दोस्रो र तेस्रो ठूलो दुवै पार्टीको गरी २ सय ५५ सांसद भएको गठबन्धित नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रको साझा घोषणापत्रमा 'सीमा समस्याको समाधान र सीमा-नाकाहरूको व्यवस्थापनका लागि कूटनीतिक पहल गरिनेछ । राष्ट्रको स्वतन्त्रता, स्वाधीनता, सार्वभौमसत्ता, भौगोलिक

अखण्डता, राष्ट्रिय सुरक्षा, सिमानाको रक्षा, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्धलगायतका क्षेत्रमा राज्यले नेतृत्व गर्नेछ । राष्ट्रिय एकता र भौगोलिक अखण्डतामा आँच पुर्‍याउने विभाजनकारी र विखण्डनकारी क्रियाकलापलाई निरुत्साहित र नियन्त्रण गरिनेछ' भन्ने लेखिएको छ । तर कालापानी सुस्ताजस्ता सीमा समस्या र अवाञ्छित तत्वले खुला सीमाको दुरुपयोग गरिरहेको सम्बन्धमा यसको उपचार के कसरी गर्ने भन्ने नीतिगत तथा कार्यगत कुरा उल्लेख भएको देखिँदैन ।

व्यवस्थापिका-संसद चौथो राजनीतिक पार्टीका रूपमा रहेका २४ सांसद भएको राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी नेपालको घोषणापत्रमा राष्ट्रिय एकता, सार्वभौमिकता, राष्ट्रिय सुरक्षाका बुँदाहरू उल्लेख गरिएका छन् । चीन र भारत जोड्ने ६ वटा उत्तर-दक्षिण कोरिडोरको प्रस्ताव गर्दै वीरगञ्ज-काठमाडौँ रेलवे सेवा ११ देखि १५ वर्षभित्र पुर्‍याइने कुरा उल्लेख छ ।

४१ भन्दा बढी सांसद रहेको मधेसी जनअधिकार फोरमहरू, तराई मधेस लोकतान्त्रिक पार्टी, सद्भावना पार्टी, राष्ट्रिय मधेस समाजवादीजस्ता पार्टीहरूले सीमा व्यवस्थापनबारे नगण्य रूपमा उल्लेख गरेका छन् । यी मध्ये केहीले सीमाको विषय गोलमटोल गरी रित पुर्‍याउनमात्र केही छोएजस्तो देखिन्छ । वास्तवमा तराई सम्बन्धित पार्टीहरूले आफ्नो घोषणापत्रमा अव्यवस्थित सीमाले तराइका सीमावर्ती जनताले भोग्नुपरेको डर, त्रास, अशान्ति, असुरक्षा समाधान गर्ने सम्बन्धमा केही न केही उल्लेख गर्नुपर्ने थियो । २०७२ असोज ७ देखि माघ २२ सम्म दक्षिणी सीमा नाकाबन्दीका समय कतिपय सीमावर्ती क्षेत्रमा झडप, तनाव र हिंसात्मक गतिविधि उत्पन्न भएको थियो । परिणामतः वीरगञ्ज-रक्सौलबीचको सीमामा झडप हुँदा आशिषकुमार रामको मृत्यु भएको थियो ।

संसद्मा ५ सीट भएको नेकपा (माले) र जनसमाजवादी पार्टी नेपालको साझा घोषणापत्रमा 'नेपाल-भारत सिमानालाई नियमन गर्ने सजिलो वैज्ञानिक व्यवस्था गरिनेछ । सीमा वारपार गर्ने निश्चित नाकाहरूमा दुवै देशका अध्यागमन कार्यालयहरूले तोकिएको प्रमाणको आधारमा सीमा वारपार गर्ने दुवै देशको नागरिकहरूको विद्युतीय प्रणालीमा दर्ता अभिलेख राख्ने व्यवस्था गरिनेछ । सुस्ता र कालापानीलगायत नेपाल-भारत सिमानाका विभिन्न स्थानमा रहेका विवादलाई विगतका सम्झौताहरू र ऐतिहासिक तथ्य प्रमाणका आधारमा समाधान गरिनेछ । सीमास्तम्भहरू सुरक्षित र अध्यावधिक गरिनेछ । सुगौली सन्धिद्वारा निर्धारित लिम्पियाधुरादेखि उद्गमित महाकाली नदीको नेपाल-भारत सिमानालाई कायम गर्न पहल गरिनेछ । लिपुलेक विवादलाई अन्त्य गरिनेछ । दक्षिणी सिमानामा

पानीको प्राकृतिक प्रवाहलाई रोक्ने गरी बनाइएका संरचनाहरू हटाउन पहल गरिनेछ । सुगौली सन्धिलाई भारत र ब्रिटेनका सरकारहरूले खारेज गरिसकेको अवस्थामा तत्कालीन ब्रिटिस-भारतमा गाभिएका नेपाली-भूमिको हैसियत र तिनको फिर्तासम्बन्धी अध्ययन अनुसन्धानलाई प्रोत्साहित गरिनेछ' भनी किटानी लेखिएको पाइन्छ ।

चार सांसद रहेको नेपाल मजदुर किसान पार्टीले सीमालाई नियमन गर्नुपर्ने र अतिक्रमित सीमाबाट भारतीय अर्ध-सैनिक बल हटाउन पहल गरिनेछ भन्नेजस्ता मनसायको कुरा दर्शाएको छ । तीन जना सांसद भएको राष्ट्रिय जनमोर्चा र अन्य केही पार्टीले खुला सीमालाई व्यवस्थित पार्नुपर्ने र सीमा समस्या समाधान गर्ने संयन्त्र विकास गर्ने कुरा उल्लेख गरेका छन् ।

विवेकशील साझा पार्टीको चुनाव प्रतिबद्धतापत्रमा 'अन्तर्राष्ट्रिय सीमाको रक्षा र सीमा वारपारमा प्रभावकारी अनुगमन, नियमन र नियन्त्रण गरिनेछ । सुस्ता लिपुलेकलगायत क्षेत्रमा भएको सीमा अतिक्रमण र अन्तर्राष्ट्रिय नियम उल्लंघन गरी भारतीय सीमा क्षेत्रमा बनाइएका बाँधहरूका बारेमा भारत सरकारसँग वार्ता गर्ने र राष्ट्रिय हितका पक्षमा दुवै देशका साथ अडान राखिनेछ । सार्वभौमसत्ता, भौगोलिक अखण्डता, स्वाधीनता र राष्ट्रिय स्वाभिमानको रक्षाका लागि राष्ट्रिय सुरक्षा नीतिको तर्जुमा गरिनेछ । विशेषगरी दुई ठूला छिमेकीसँग समनिकटताको सम्बन्ध राखी अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा नेपाल र नेपालीको स्वाभिमानलाई उच्च राखिनेछ । दुवै छिमेकी मुलुकको तीव्र आर्थिक विकासबाट अधिकतम लाभ लिने नीति अवलम्बन गरिनेछ' भन्ने बुँदाहरू ठाउँ-ठाउँमा उल्लेख गरिएका छन् ।

माथि उल्लिखित पार्टीहरूको घोषणापत्र जे जस्तो भए तापनि निर्वाचन सम्पन्न भई अत्याधिक संख्यामा उम्मेदवार विजयी भएर बहुमत प्राप्त गरी सरकार बनाएको पार्टी र संसद्मा रहने विपक्षी दलहरूले पनि हाम्रा दुवै छिमेकी मुलुकतर्फको सीमा दुरुपयोग हुन नदिने नीति अपनाउनुपर्छ । कालापानी सुस्ताजस्ता विवादित सीमा समस्या सौहार्दपूर्ण तरिकाले नक्सा कागजातका आधारमा समाधान गर्ने कार्यप्रणाली अपनाउनुपर्छ । संविधानको मर्मअनुसार राष्ट्रको सार्वभौमसत्ता, स्वतन्त्रता र भौगोलिक अखण्डता सदा अक्षुण्ण राख्ने कार्य सबै राजनीतिक दलहरू मिली संयुक्त रूपमा गर्ने परिपाटी अपनाउनुपर्छ ।

अन्तरवार्ता

यही मंसिर २१ गते हुन गइरहेको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनको सन्दर्भमा काठमाडौं क्षेत्र नं. १० को प्रदेशसभा क्षेत्र नं. १ का उम्मेदवार नारायण महर्जन र प्रतिनिधिसभाका उम्मेदवार हरिकुमार महर्जनसँग हाम्रा सम्वाददाताले लिइएको अन्तरवार्ता यहाँ प्रस्तुत छ । -सं

‘बामपन्थी गठबन्धन नभई दक्षिणपन्थी गठबन्धन हो’

१) निर्वाचनमा कसरी प्रचार गर्दै हुनुहुन्छ ?

निर्वाचनलाई नेमकिपाले वैचारिक र वर्गीय संगठनको रूपमा लिई घरदैलो र चोटा बैठक राखेर मत माग्ने काम भैरहेको छ ।

२) घरदैलो त्यति प्रभावकारी रूपमा देखिएन नि ?

हामी फिलीमिली भन्दा पनि वैचारिक रूपले मतदाताहरूलाई शिक्षित पार्न चाहन्छौं । मतदाता शिक्षित भएमा आफ्नो अमूल्य मत देश र जनताको पक्षमा लागेको पार्टीलाई मत दिने विश्वास गर्दछु ।

३) नेमकिपालाई मत दिन आधार के के छन् ?

नेमकिपा नेपालको कम्युनिष्ट पार्टी हो । जनता र देशको हितको स्वार्थ नै पहिलो प्राथमिकतामा राखेर काम गर्दैछौं । सडकमा होस् या सदनमा नेमकिपाले कम्युनिष्ट आचरण अनुसार काम गरेको छ र आवाज उठाएको छ ।

भारतले ६ महिना नाकाबन्दी गरी जनतालाई ठूलो दुःख हुँदा पार्टीले पटकपटक भारतीय राजदूतावासमा धर्ना दियो । संसदमा नाकाबन्दीको विरोधमा नारा लगायो तब मात्र भारत सरकार नाकाबन्दी फिर्ता लिन बाध्य भयो । यो नेपाली जनताको

जितको रूपमा नेमकिपाले लिएको छ । ४६ साल र ६३ सालको परिवर्तनलगायत न्यायप्रेमी जनताको मुक्तिको लागि सधैं अग्रस्थानमा रहेको सबैलाई थाहा भएकै कुरा हो । पार्टीको इमानदारिता, नैतिकता निस्वार्थ, दरदर्शी र जितेका ठाउँमा घोषणापत्र अनुसार नमूना कार्य नै नेमकिपालाई मत दिने आधार बनेको छ ।

४) सबै साना पार्टी बाम गठबन्धनमा लागेको बेला नेमकिपा एक्लै जान सक्छ ?

बाम गठबन्धनलाई नेमकिपाले बाम गठबन्धनको रूपमा लिएको छैन । माओवादी सरकारमा बसेर गरेको गठबन्धन बाम गठबन्धन नै होइन । जो सत्तामा छन् तिनीहरूलाई बेलायती संसदीय सिद्धान्त अनुसार दक्षिणपन्थी हुन । त्यसकारण तिनीहरूको गठबन्धन दक्षिणपन्थीहरूको गठबन्धन भनेमा फरक पर्दैन ।

एमाले प्रतिपक्षमा छन् । सरकारको विपक्षमा रहेको हिसावले बाम हो तर प्रतिपक्षको भूमिका नखेली सरकारसँग भागबन्दा मात्र खोज्ने, जनविरोधी विधेयक पास गराउने र संसदमा कोरम नपुगेको अवस्थामा समेत चुप लाग्ने कसरी बाम हुनसक्छ ।

नारायण महर्जन

५) जनतालाई के सन्देश दिन चाहनुहुन्छ ?

२१ औं शताब्दीका जनताले आफ्नो अमूल्य मत भुटा आश्वासनमा नफसाओ । मत दिनु भन्दा अघि १० पटक सोचौं । देशको अस्तित्वसँग सम्बन्धित यो चुनाव हो ।

भारतको दलाल गर्ने पार्टीहरू जितेर गएमा देश संविधान संशोधनमार्फत् सिविक बनावट योजना असफल पार्न सबै सचेत हुनुपर्दछ । जनताको हितमा लाग्ने पार्टी नेमकिपाको मादलमा छाप लगाउन सम्पूर्ण मतदाताहरूलाई अनुरोध गर्न चाहन्छु ।

‘नाकाबन्दी विरुद्ध लड्ने पार्टीलाई मतदान गर्नुपर्दछ’

१) निर्वाचनमा कसरी प्रचार गर्दै हुनुहुन्छ ?

जनताबीच हाम्रो अपिल, घोषणापत्र लिएर निर्वाचनको प्रचारमा छौं ।

२) घरदैलो त्यति प्रभावकारी रूपमा देखिएन नि ?

यो समयमा सचेत मतदाताहरूलाई अझ सचेत पार्ने काममा लागेका छौं । हामी देखाउन भन्दा पनि आफ्नै शैलीले प्रचारमा लागेका छौं ।

३) नेमकिपालाई मत दिन आधार के के छन् ?

पार्टीको नाम मजदुर किसान पार्टी

गर्दै अगाडि बहिरहेको पार्टी भएकोले जनताले नेमकिपाप्रति आशा गरेका छन् । पञ्चायती व्यवस्थाको अन्त्य गर्न प्रतिगमनको अन्त्य गर्न नेमकिपाको भूमिकालाई जनताले राम्रो मूल्याङ्कन गरेको छ । भारतीय नाकाबन्दीको विरोधमा सडक र संसदमा खेलेको भूमिका नेपाली जनतामा बिर्सको छैन ।

४) सबै साना पार्टी बाम गठबन्धनमा लागेको बेला नेमकिपा एक्लै जान सक्छ ?

यो गठबन्धन बाम पनि होइन, कम्युनिष्ट गठबन्धन पनि होइन ।

कम्युनिष्टको ‘क’ र बामको ‘ब’ पनि इमानदारिता नभएको र व्यवहारिकता नभएको यो गठबन्धन सत्ता स्वार्थको गठबन्धन हो । हिजो पनि यी पार्टीले संयुक्त सरकार चलाए तर जनताको हितमा केही काम गरेन । दुई तिहाई ल्याउन नसकेकोले बाम गर्न नसकेको

हरिकुमार महर्जन

भनी भुटा कुरा गरी हिँडेका छन् । दुई तिहाई ल्याउँदा पनि जनताको पक्षमा काम गर्ने छैन किनभने यी पार्टीहरू पूँजीवादी पार्टी हो ।

५) जनतालाई के सन्देश दिन चाहनुहुन्छ ?

भ्रष्टाचार र भारतीय दलालले देशलाई बिगारेकोले त्यस्ता पार्टीलाई पराजित गर्न सबै सचेत मतदाता लाग्नु हुनेछ । अन्तमा नेमकिपाको योगदान र इतिहासलाई मनन गरी यो निर्वाचनमा मादल चिन्हमा छाप लगाउन सम्पूर्ण मतदाताहरूमा अपिल गर्दछु ।

जनताको प्रजातन्त्र, समाजवाद र साम्यवादको लागि संघर्ष गर्न मादल चिन्हमा छाप लगाओ ! भारतीय दलाल र भ्रष्टाचारीहरूलाई हराओ !

नेपाल मजदुर किसान पार्टीका उम्मेदवारहरूलाई जिताओ !!

सूर्यलक्ष्मी प्रजापति
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रतिनिधिसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. १रविना सुवाल
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रतिनिधिसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. २मिलन तुलाधर
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रतिनिधिसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. ३टिकाराम महर्जन
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रदेशसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. १ को २राजेंद्रमान श्रेष्ठ
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रदेशसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. २ को १विरेंद्र ताम्राकार
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रदेशसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. २ को २देवेंद्र माली
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रदेशसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. ३ को १बुद्ध श्रेष्ठ
प्रत्यक्ष उम्मेदवार
प्रदेशसभा सङ्घ,
ललितपुर क्षेत्र नं. ३ को २

समानुपातिक उम्मेदवारहरू

प्रतिनिधिसभा

रौमा महर्जन

रामना कुञ्जिकार

रमेश शाक्य

नेपाल मजदुर किसान पार्टी

निर्वाचन परिचालन समिति, ललितपुर

प्रतिनिधि सभा सदस्य र प्रदेश सभा सदस्य निर्वाचन २०७४

प्रतिनिधि सभा सदस्य तथा प्रदेश सभा सदस्य निर्वाचन २०७४ मा भोट दिन जाओँ मन परेको उम्मेदवार र दललाई जिताओँ

मतदान मिति : २०७४ साल मङ्सिर १० गते आइतबार

मतदान समय : बिहान ७ बजेदेखि साँझ ५ बजेसम्म

जनताको प्रजातन्त्र, समाजवाद र साम्यवादको लागि संघर्ष गर्न मादल चिन्हमा छाप लगाऔं !

भारतीय दलाल र भ्रष्टाचारीहरूलाई हराऔं !

नेपाल मजदुर किसान पार्टीको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको घोषणापत्र-२०७४

रुसी समाजवादी क्रान्तिको एक सय वर्षको अवसरमा सारा संसारका मजदुर, किसान, निम्न आय भएका जनता, बौद्धिक-श्रमिक, शिक्षक, प्राध्यापक, डाक्टर, इन्जिनियर आदि प्रगतिशील जनता सर्वहारा क्रान्तिको जयजयकार गर्दैछन्, आ-आफ्नो देशमा समाजवाद र प्रजातन्त्रको पक्षमा पूँजीवादी अधिनायकवाद, नक्कली कम्युनिष्ट एकता र भ्रूटा क्रान्तिकारीहरूको विरोधमा सचेत हुँदैछन् ।

विश्व सर्वहारा वर्गका गुरु कार्ल मार्क्सको जन्म भएको दुई सय वर्ष हुँदैछ, उहाँको मृत्युपछि उहाँकै एकजना शिष्य वर्नस्टीनले क्रान्तिको सिद्धान्तलाई हेरफेर गरी शोषक वर्गको हित हुने गरी विनासंघर्ष शान्तिपूर्ण ढङ्गले निर्वाचनबाट समाजवाद आउने विश्वासघाती कुरा गरे । क्रान्तिकारी सिद्धान्तलाई संशोधन गर्ने विश्वासघातीलाई लेनिन र अन्य मार्क्सवादी नेताहरूले शोषक वर्गको पिछलग्गू भनी छुट्याए । सारा देशका सच्चा मार्क्सवादी र लेनिनवादीहरूले विश्वासघाती संशोधनवादीहरूको निन्दा र विरोध गरे ।

रुसी समाजवादी क्रान्तिको १०० वर्षको अवसरमा नेपालका संशोधनवादी र नेपाली वर्नस्टीनहरूलाई चिन्नु आवश्यक छ । एमालेले ४ पटक सरकारको नेतृत्व गर्‍यो र एमाओवादी केन्द्रले ३ पटक सरकारको नेतृत्व गर्‍यो । तर देश र जनताको स्थिति भन्नु खराब हुँदैछ, विदेशी थिचोमिचो बढ्दै छ । ७० लाख नेपाली युवाहरू ती पार्टीहरूकै गल्लावाला र म्यानपावर कम्पनीहरूबाट लाखौं लाख रकम उठाएर विदेशमा दास जस्तो काम गर्न पठाइँदै छन् । देशको कृषि उत्पादन तल भर्दैछ, खेत बाँझ छ, मजदुरहरू नपाएर नेपालका कल-कारखाना बन्द छन् र नेपालले व्यापार घाटा व्यहोर्दै छ ।

देशको शासन सत्तामा बारम्बार हालीमुहाली गरिरहने नेपाली कांग्रेस आज धार्मिक, जातीय, भाषिक र क्षेत्रीय साम्प्रदायिक दलहरूसँग गठबन्धन गरेर आफूलाई नेपालको रूढीवादी (कन्जरभेटिभ) दल सावित गर्दैछ । हिमाल, पहाड र मधेसका ठूला-साना, सामन्त र जमिनदार वर्गको प्रतिनिधित्व आज नेपाली कांग्रेसले नै गर्दैछ ।

एमाले-एमाओवादीको 'वाम गठबन्धन' र नेपाली कांग्रेसको 'लोकतान्त्रिक गठबन्धन' ले भारतीय एकाधिकार पूँजी र नाटो (NATO) साम्राज्यवादीहरूको दलाली गर्दैछन् । दलालको अर्थ हो - विदेशी पूँजीसँग केही प्रतिशत छुवाय वा दलाली भाग खाएर देशको प्राकृतिक स्रोत र साधनहरूको असमान सन्धि गर्ने, विदेशी गैरसरकारी संस्थाहरूको रकम लिएर देशको नीति निर्माणमा हस्तक्षेप गर्न दिने यी नै दुई शासक दल हुन् ।

आज यी दुई गठबन्धन नै देशको भ्रष्टाचार, महँगी, गुण्डागर्दी, कालाबजारी, प्रशासनमा देखिएको अराजकता, कमसल

निर्माण र ठेकेदारीतन्त्रको निम्ति जिम्मेवार छन् । यी दुई गठबन्धन २०-३० वर्षदेखि बारम्बार सरकारमा गए, शासन गरे तर देशका जनताले भन्नु भन्नु कहालीलाग्दो स्थिति व्यहोर्दै छन् । जथाभावी सडक निर्माणको कारण हरेक दिन मोटर दुर्घटनाले धन-जनको क्षति हुँदैछ, योजनाबद्ध निर्माणको बन्दोबस्त नहुँदा राजधानीमै दिनको ३-४ घण्टासम्म लाखौं जनताले सडक अवरुद्ध (जाम) को सास्ती खेप्दैछन् । योग्यताअनुसारको काम नपाएर युवाहरू निराश छन् । महिलाहरू तालिमको अभावमा रोजगारविहीन छन् । दुई गठबन्धनका सरकारको पक्षपातकै कारण गाउँ र सहरका जनताले उचित काम र उचित ज्याला पाएका छैनन् । सरकारहरू जातिवादी र पक्षपाती छन् ।

सर्प दुईजिब्रे हुन्छ र बरोबर काँचुली फेर्छ । त्यस्तै दुई गठबन्धनका दलहरू र तिनीहरूका सरकारहरूले बारम्बार कुरा फेर्छन् । देश आज दुई टाउके सर्पबाट आक्रान्त छ । दुई टाउके सर्प नै नेपाल र नेपाली जनताको शत्रु हो । विदेशी मालिकहरूबाट पालित-पोषित दुई टाउके सर्पलाई नेपाली जनताले राम्रोसँग चिन्नु आवश्यक छ ।

दुई टाउके गठबन्धन सारमा दुई प्रतिगामी गुटले देशमा मतसीमा (श्रेसहोल्ड) को गैर-संवैधानिक र प्रजातन्त्रविरोधी नीति थोपेर भारतीय बडारारष्ट्र अहङ्कारवाद (फासीवाद) र अमेरिकी साम्राज्यवादको विरोधमा संसदमा आवाज उठाउन नदिने षड्यन्त्रमा एक भए । प्रतिगामी 'मतसीमा' को विरोधमा नेपाल मजदुर-किसान पार्टीले देशभर दुई प्रतिगामी प्रवृत्तिको खण्डन र निन्दा गर्दैछ साथै त्यसलाई 'काँचो धागो' जस्तै निस्तेज पार्नेछ । भुक्न नचाहनेहरूको निम्ति हरेक बन्धन 'काँचो धागो' सावित हुँदै आएको छ ।

राजनैतिक दलहरू

राजनैतिक दलहरू गुण्डा, कालाबजारी, अपराधी, तस्कर, गल्लावाला, फरार ठेकेदार, शोषक, जाली-फटाहा र भ्रष्टाचारीहरूको समूह हुने गर्दैन । राजनैतिक दल कुनै न कुनै राजनैतिक दर्शनको आधारमा र एउटा न एउटा वर्गको आधारमा एक आदर्श समाजको निर्माणको निम्ति कानुनी र गैरकानुनी तथा विविध प्रकारका संघर्ष गर्न प्रतिबद्ध लडाकूहरूको एक मनको संगठन हुने गर्छ । एउटा कार्यक्रम, एउटा घोषणापत्र, एउटा भण्डा र एउटा उद्देश्य लिएर संगठित समूहले देशभर जनसभा, प्रदर्शन, अन्तरक्रिया, कोणसभा गरी सहर-गाउँ र घरघरमा प्रचार गर्ने गर्छ । एउटा मुखपत्र र अनेक प्रचार सामग्रीमार्फत दलको अल्पकालीन र दीर्घकालीन नीतिलाई प्रस्ट पार्छ ।

नेमकिपा राजनैतिक दललाई एक 'चिन्तनको चौतारी' (स्कूल अफ थट) मान्छ । प्राज्ञिक छलफलहरूमार्फत युवा, विद्यार्थी, बुद्धिजीवी, मजदुर र किसान तथा व्यापक जनतामा पूँजीवादी

समाजको ढासोन्मुख स्थिति र विजयोन्मुख समाजवादी क्रान्तिको प्रचार गर्दै व्यापक जनमत तयार गर्न निर्वाचनलाई उपयोग गर्छ । नेमकिपा निर्वाचनबाट समाजवादको स्थापना हुन्छ भन्नेबारे विश्वास गर्दैन बरु निर्वाचनलाई जनताको राजनैतिक चेतनाको स्तर नाप्ने व्यारोमिटर (हावाको चाप नाप्ने यन्त्र) मान्छ । त्यसले समाजको आमूल परिवर्तनको निम्ति, क्रान्तिको निम्ति रातो संकेत दिने यन्त्रको रूपमा लिन्छ । तर नक्कली कम्युनिष्टहरू र नेपाली वर्नस्टीनहरू निर्वाचनलाई सरकारमा जाने र सत्तामा जाने 'सिन्धी' मान्छन् - जसरी पूँजीवादी र प्रतिक्रियावादीहरू मान्छन् ।

दुई प्रतिगामी गठबन्धन

नेपाली कांग्रेस नेतृत्वको धर्म, जाति र क्षेत्रीय साम्प्रदायिक दलहरूसँगको 'लोकतान्त्रिक गठबन्धन' एक रूढीवादी (कन्जरभेटिभ) तथा प्रतिगामी गठबन्धन हो । यो गठबन्धन अमेरिकी साम्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादको आशीर्वादको भरोसामा बाँच्दैछ । डेढ वर्षसम्म नेपाली कांग्रेसको संसदीय समितिको बैठकसमेत नराखेकोमा एकातिर नेपाली कांग्रेसभित्र जनतान्त्रिक अभ्यास छैन भनी अनुभव गरिँदै छ भने 'लोकतान्त्रिक गठबन्धन' एक ख्यालठुट्टा सावित हुँदैछ ।

एमाले र प्रचण्डको एमाओवादी केन्द्रलाई 'कम्युनिष्ट एकता' भन्ने हो भने चार चार पटक सरकारको नेतृत्व गर्ने एमाले र तीनपटक सरकारको नेतृत्व गर्ने एमाओवादी केन्द्रले मजदुर र किसानको हकहितसँग सम्बन्धित काम - मा - मा - क प ड ा , 'योग्यताअनुसारको काम, कामअनुसारको ज्याला', व्यक्तित्व विकासमा समान अवसर, रोजगारीको सुनिश्चितता, मोहियानी हक, जमिन जोत्नेको क्रान्तिकारी भूमिसुधार आदिबारे कुनै विधेयक र नीतिसमेत पारित गरेनन् ।

एसियामा र संसारभर संरा अमेरिकी साम्राज्यवादी

आक्रमण र थिचोमिचो र दक्षिण एसियामा भारतको मोदी सरकारको फासीवादी गतिविधिको दुवै पार्टीले कहिल्यै विरोध गरेनन् । यसकारण 'वाम गठबन्धन' साँचो अर्थमा कम्युनिष्ट गठबन्धन पनि होइन । निर्वाचन राजनैतिक र सैद्धान्तिक छलफलको एक संघर्ष पनि भएको हुँदा 'लोकतान्त्रिक गठबन्धन' र 'वाम गठबन्धन' लाई जनताको सामुन्ने उदाङ्ग्याउनु नेमकिपा आफ्नो कर्तव्य सम्भन्छ ।

एमाले आज पनि 'जनताको बहुदलीय जनवाद' को वकालत गर्छ । जनवादको अर्थ प्रजातन्त्र, लोकतन्त्र, जनतन्त्र, लोकशाही हो र अंग्रेजीमा डेमोक्रेसी भनिन्छ । त्यस्तै 'बहुदलीय जनवाद' को अर्थ पनि पूँजीवादी प्रजातन्त्र नै हो । यस अर्थमा एमालेको 'जनताको बहुदलीय जनवाद' साँचो अर्थमा संरा अमेरिका, भारत आदि पूँजीवादी देशको जस्तै पूँजीवादी प्रजातन्त्रकै अर्को नाम हो भने 'वाम गठबन्धन' र नेकांको 'लोकतान्त्रिक गठबन्धन' एकै सिक्काको दुई पाटोमात्रै हो ।

संरा अमेरिका हतियार र युद्धको व्यापारी

संरा अमेरिका दोस्रो विश्वयुद्धदेखि नै हतियार र युद्धको व्यापारी हुँदै आएको छ । चीनलाई टुट्याउने, कोरियामा आक्रमण गरी उत्तर र दक्षिण टुट्याउने, भियतनामलाई उत्तर र दक्षिणमा विभाजन गर्ने, फिलिपाइन्स, इन्डोनेसिया, मलेसिया आदि एसियाली देशहरूमा अनेक जातीय र क्षेत्रीय उपद्रव मच्चाउने संरा अमेरिका नै हो । २५-३० वर्षदेखि अफगानिस्तानलाई धुजा धुजा पार्ने, समृद्ध देश इराक, लिविया र सिरियालाई धुलो-पीठो पार्ने संरा अमेरिका नै हो । साउदी अरेबिया, कतार र अन्य धनी अरब देशहरूलाई खरबौं डलरको हतियार बेचेर युद्ध गराउने संरा अमेरिका नै हो ।

आज अमेरिकी राष्ट्रपति ट्रम्प जापान, दक्षिण कोरिया, फिलिपाइन्समा खरबौं रुपैयाँको हतियारको व्यापार गर्दै चीनसँगको

व्यापारबारे र उत्तर कोरियासँग कुरा मिलाउनु चीनसँग निहोरा गर्दैछन् । तर जापान र दक्षिण कोरियाका जनता 'युद्ध होइन, शान्ति' लेखेको प्लेकार्ड बोकेर, हिटलर र मुसोलिनीको लुगा लगाएका प्रदर्शनकारीहरूले 'फासीवादी हुन्न' भन्दै विरोध प्रदर्शन गरे ।

दक्षिण एसियाली मुलुकहरू नेपाल, श्रीलङ्का, बंगलादेश, भुटान र पाकिस्तानलाई पनि धार्मिक र जातीय फासीवादी मोदी सरकारले थिचोमिचो गर्दैछ, संरा अमेरिकाको उक्साइमा लागेर खरबौं रुपैयाँको हात-हतियार भारतले किन्यो, आणविक सम्झौता गर्‍यो, विशाखापट्टनम बन्दरगाहमा अमेरिकी जलसेनालाई गस्ती गर्न दियो । संरा अमेरिकाले एसियामा तेस्रो विश्व युद्धको बीउ छर्दैछ ।

नेमकिपा यस निर्वाचनको अभियानमा बाहिरी शत्रुहरूको कारण दक्षिण र सम्पूर्ण एसियामा सम्भावित युद्धको खतराको विरोधमा सचेत हुन मतदाताहरूलाई आह्वान गर्दैछ । संरा अमेरिकाले दक्षिण एसियामा मोदी सरकारलाई थिचोमिचो गर्न अगाडि सार्दैछ, मोदी सरकार अमेरिकी साम्राज्यवादको पिछलग्गू बन्दैछ । यसकारण दक्षिण एसियाली जनतासँग जनताकै स्तरमा नेपाली जनताले सम्बन्धलाई अझ बलियो बनाउनु आवश्यक छ । संरा अमेरिका साम्राज्यवाद र भारतीय विस्तारवादको गठबन्धनमा नेपालका 'वाम गठबन्धन' र 'लोकतान्त्रिक गठबन्धन' को षड्यन्त्रलाई असफल पार्न नेपाली जनताले अहिलेदेखि नै निन्दा र विरोध गर्दै जानु आवश्यक छ ।

यसकारण नेमकिपाले सदन र सडकमा हिजो जस्तै एसिया, अफ्रिका र ल्याटिन अमेरिकी जनतामाथि अमेरिकी साम्राज्यवादी हमलाको विरोध गर्नेछ, दक्षिण एसियामा भारतीय एकाधिकार पूँजीको विरोध गर्नेछ तथा अन्यायीयुद्धको विरोध र विश्व शान्तिको समर्थनमा आवाज उठाउँदै जानेछ । यसको निम्ति समाजवादी चीन, जसका कोरिया, क्युवा र अन्य तेस्रो देशका मुलुकहरू र त्यहाँका जनताको साभ्ना समृद्धिको सपनालाई साकार पार्न नेपालका सबै प्रगतिशील शक्तिलाई आ-आफ्नो ठाउँबाट योगदान पुर्‍याउनु नेमकिपा आह्वान गर्दछ ।

भारतीय फासीवादबारे

पहिलो विश्वयुद्धपछि इटालीका पूँजीपति वर्गले 'रोमको गौरव' र क्याथोलिक धर्मको आडमा अन्ध राष्ट्रवादी दृष्टिकोणलाई अगाडि बढाउनु मुसोलिनीलाई सहयोग गर्‍यो । मुसोलिनीले भण्डै ८० हजार युवा स्वयंसेवकको एक अर्धसैनिक लडाकू पल्टन तयार गर्‍यो र सत्तामा पुग्यो । एकपटक आफूलाई समाजवादी भनिने मुसोलिनी वडारारष्ट्र अहङ्कारवादी बन्यो र छिमेकी देशहरूमाथि हस्तक्षेप गर्न थाल्यो ।

जर्मनी पनि पहिलो विश्वयुद्धमा आफ्नो हार भएको तथा विजयी शक्तिहरूबाट लादिएको युद्धको क्षतिपूर्ति, सेनाको कटौती, खनिज र उत्पादन क्षेत्रको नियन्त्रण

र आफ्नो मुद्राको अवमूल्यन गराएको कारण जर्मनीका जनतामा ठूलो असन्तोष बढ्दै थियो । हिटलरले पनि मुसोलिनीको बाटो पछ्याएर जर्मनी जाति 'पवित्र आर्य रगत' भएको नाराले सारा संसारलाई शासन गर्ने नैतिक अधिकारको वकालत गर्‍यो र एक अर्धसैनिक युवा दस्ता बनायो । सोभियत संघको अन्तर्राष्ट्रिय समाजवाद होइन 'राष्ट्रिय समाजवाद' को वकालत गरेर जर्मनीको मजदुर वर्गमा ठूलो फाटो ल्यायो ।

फ्रान्स, बेलायत र संरा अमेरिकी पूँजीपति वर्गले सोभियत संघको विरोधमा नाजीवादलाई अगाडि बढाउनु जर्मनीमा पश्चिमी पूँजी लगानी गर्‍यो । इटाली र जर्मनीमा एकाधिकार पूँजीको विकाससँगसँगै इटाली अक्सिनियासम्म पुग्यो भने जर्मनी पश्चिम युरोपका साथसाथै सोभियत संघमाथि आक्रमण गर्न पुग्यो । इटालीयाली र जर्मन जनताको मौलिक र राजनैतिक अधिकारहरू हनन गरियो र विरोधी राजनैतिक दलहरूमाथि प्रतिबन्ध लगाइयो ।

भारतमा कट्टर हिन्दुवादी भारतीय जनता पार्टी (भाजपा) आज सत्तामा छ । मुसोलिनी र हिटलरका अर्धसैनिक युवा दस्ताजस्तै भाजपाको शिवसेना दलित, गैरहिन्दू धर्मावलम्बी र मुसलमानहरूको विरोधमा मनोवैज्ञानिक युद्ध छेड्दै छ । 'भारतका सबै नागरिक हिन्दू हुन्' र 'जो हिन्दू होइन ऊ भारतीय होइन' जस्ता अति राष्ट्रवादी नाराले भारतमा फासीवादी खतरा अनुभव गरिँदै छ र छिमेकी बुद्धिजीवी समुदायमा पनि चिन्ता बढ्दै गएको छ । त्यसको प्रभाव नेपाल, भुटान, श्रीलङ्का र बंगलादेशमा फैलिँदै छ । भारत र पाकिस्तानको वैमनस्यता जगजाहेर छ । भारत र चीनको पुरानो सीमा विवादको कारणले आपसको तिक्रता मेटिएको छैन । संरा अमेरिकाले यस्तो अवस्थामा भारतसँग आणविक सम्झौता गर्‍यो, अरबौं डलरको हात-हतियार भारतलाई बेच्यो, बारम्बार अमेरिका र भारतको संयुक्त सैन्य अभ्यास गर्‍यो र विशाखापट्टनममा अमेरिकी जलसेनाको अखडा बनायो ।

यसरी संरा अमेरिकाले भारतको वर्तमान मोदी सरकारलाई दक्षिण-पूर्वी एसियाको मुसोलिनी र हिटलरको भूमिका खेलाउने परिस्थिति तयार गर्दैछ । धार्मिक असहिष्णुता, जातीय साम्प्रदायिकताले भारतीय जनतामाथि शिव सेनाको थिचोमिचो बढ्दै छ भने विरोधी राजनैतिक दलहरूमाथि निगरानी बढाउँदै छ र विश्वविद्यालयहरूको स्वायत्तताको हनन हुँदैछ ।

यसरी दक्षिण एसियामा भारतीय फासीवादी प्रभाव बढ्दै गएकोमा छिमेकी देशहरूमा चिन्ता बढ्दै गएको हो ।

प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभामा नेमकिपाले निम्न विषयमा संघर्ष चाल्ने राख्नेछ

नेमकिपाले २०४८

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

क्रमशः पृष्ठ ८ बाट.....

सालको निर्वाचन घोषणापत्रमा 'महानिर्वाचन पनि एक वर्गसंघर्ष र राजनैतिक संघर्ष हो' तथा 'हाम्रो दिशानिर्देशन नै हाम्रो कार्य' लेखेको थियो ।

कृषि: नेमकिपा जोताहा किसानहरूलाई मोहियानी हक तथा भूमिको उचित वितरण, क्रान्तिकारी भूमिसुधारले मात्रै किसान समस्या पूर्ण रूपले समाधान हुनेमा विश्वास गर्छ । कृषि उत्पादन बढाउन वैज्ञानिक खेतीको पूर्ण बन्दोबस्त गर्न सरकारको दायित्व मान्छ । कृषि उत्पादन घट्नुमा आजसम्मका सबै सरकारहरूको गलत नीति जिम्मेवार छ ।

उद्योग र व्यापार : ७० लाख युवाहरूलाई दास व्यापार गरेजस्तै विदेशमा सस्तो ज्यामीको रूपमा पठाएर उद्योगको विकास हुनसक्दैन, त्यस्तै देशको आफ्नै उद्योगधन्दाहरू आफ्नै खुट्टामा उभ्याउनुपर्छ र आफ्नै देशमा युवाहरूलाई रोजगार दिनु आवश्यक छ ।

औद्योगिक उत्पादन नभई हाम्रो निर्यात प्रवर्द्धन असम्भव छ । आफ्नो उत्पादन नभएमा व्यापारको अर्थ असन्तुलित व्यापार हुन्छ । यसले देशको अर्थतन्त्र भर्दो अवस्थामा पुग्नेछ ।

छाला तथा जुत्ता कारखाना, भृकुटी कागज कारखाना, ईटा टायल कारखानाहरू, हेटौंडा कपडा कारखाना, वीरगञ्जको कृषिऔजार कारखाना आदि सार्वजनिक उद्योगहरूलाई निजीकरण गरेकै कारण देशको औद्योगिक उत्पादन घट्दै गएको हो ।

विद्युत् : नेपालको महत्त्वपूर्ण प्राकृतिक स्रोत पानी पनि हो । नेपालकै पूँजीले पानीबाट विद्युत् निकाली टुली बसहरूमार्फत् यातायातलाई प्राथमिकता दिएको

भए तथा दुर्गम जिल्लाहरूमा सडकको सट्टा रोप वे वा केबुलकारको बन्दोबस्त गरेको भए बारम्बार भीर खस्ने थिएन, सडक बनाउन ठूलो लागत खर्च हुने थिएन भने कालोपत्र र तेलमा हुने ठूलो खर्च अरु क्षेत्रमा लगाउन सकिन्थ्यो । त्यसो नगर्दा नेपालको विद्युत् शक्ति भारतको हातमा सुम्प्यो । नेपालको नदी-नाला भारतलाई सुम्पने होइन बरु नेपाली पूँजीले नै साना तथा मझौला विद्युत् उत्पादन गर्दै जानुपर्छ ।

शिक्षा : शिक्षालाई उत्पादन श्रमसँग मिलाउँदै, चिकित्सा, प्रविधि, विज्ञान र प्राविधिक शिक्षालाई प्राथमिकता दिई १२ कक्षासम्म अनिवार्य र विश्वविद्यालय शिक्षा निःशुल्क शिक्षा लागु गर्दा देशको निम्ति आवश्यक प्राविधिक श्रम शक्ति तयार हुनेछ । नागरिक शास्त्र, भूगोल, इतिहास, राजनीतिशास्त्र, कला-संस्कृति, पुरातत्त्व र सामाजिक विज्ञानको अध्ययनमा छात्रवृत्तिको बन्दोबस्त गर्दा अरबौं रुपैयाँ खर्च गरी विदेशमा अध्ययन गर्न जाने बाध्यताबाट विद्यार्थीहरू मुक्त हुनेछन् ।

विश्वविद्यालयको शिक्षालाई नियन्त्रण गर्ने साम्राज्यवादी र जनविरोधी सोचको सट्टा क्षेत्रीय र स्थानीय तहमै विश्वविद्यालय स्थापना गर्दा शिक्षामा पुरातन र सामन्ती सोच भएका नाफामुखी जनविरोधी र शोषक प्रवृत्तिमा अंकुश लाग्नेछ ।

स्वास्थ्य : देशको विकटतालाई ध्यान दिएर जनतालाई सुलभ स्वास्थ्य सेवामा पहुँच पुऱ्याउन स्थानीय स्तरमै ध्यान दिनु आवश्यक छ । हरेक प्रदेशमा आवश्यकताअनुसार सार्वजनिक र

स्थानीय चिकित्सा महाविद्यालय स्थापना गरी योग्य छात्रछात्राहरूलाई सुलभ शुल्कमा चिकित्सा विज्ञान अध्ययन गर्न नदिने नीति बाँधिएको फलामे सिक्री हो, त्यस सिक्रीलाई चुँडाली नाफाखोर र भ्रष्टाचारीहरूलाई शिक्षा क्षेत्रबाट धपाउनु आवश्यक छ ।

हरेक जिल्ला र स्थानीय तहमा सुविधा सम्पन्न एक एक अस्पताल, प्रसूति गृह स्थापना गर्न चिकित्साशास्त्र अध्ययनमा लाग्दै आएको एकाधिकार पूँजीको विरोधमा संघर्ष गर्नु आवश्यक छ ।

प्रशासन र कर्मचारी : नेपालको प्रशासन क्षेत्रमा निश्चित जाति र भाषा-भाषीहरूको वर्चस्व कायम छ । त्यसको ठाउँमा प्रदेशका जनताको भाषा, कला-संस्कृति र सबै जनताको प्रशासनमा पहुँच हुने गरी समान अवसरको प्राप्ति नभएको निम्ति निजामती कर्मचारीलाई आफ्नो मातृभाषाबाहेक अन्य एक राष्ट्रिय भाषाको अध्ययन अनिवार्य गर्नु आवश्यक छ ।

मजदुर युनियन पूँजीवादी शोषणको विरोधमा कामदार वर्गको मुक्तिको निम्ति स्थापित सङ्गठन हो । शोषक कर्मचारी वर्गले शोषक कर्मचारीहरूकै हितको निम्ति बनाएको तल्लो वर्गका कर्मचारी विरोधी युनियनको विपक्षमा संघर्ष गर्नु आवश्यक छ ।

न्याय प्रशासन : निष्पक्ष न्यायको निम्ति शासक दलहरूको भागबण्डाबाट न्यायाधीशहरूको नियुक्ति न्यायको हत्या गर्ने प्रारम्भिक पाइला हो । न्याय प्रशासनमा कर्मचारीहरूको चलखेल र भ्रष्टाचारको कारण नेपालको न्याय प्रशासन बर्दनाम छ । यसकारण न्याय प्रशासनमा

एउटै क्षेत्र, भाषा र जातिका व्यक्तिहरूको कारण पक्षपात र मिलिभगतको सम्भावना हुँदा योग्यता र विविधतामा समेत ध्यान दिनु फलदायी हुनेछ ।

नागरिकता : नागरिकतालाई सिनेमाको टिकटभन्दा सस्तो गर्नु देशघाती विषय हो । २-३ जना व्यक्तिले सिफारिस गर्नासाथै विदेशीलाई समेत नागरिकता दिलाउने ऐन देशघाती हो । विदेशीको दबाबमा दोहोरो नागरिकतालाई समेत स्वीकार गर्ने दृष्टिकोणलाई अप्टेलियाली दोहोरो नागरिकता भएका सिनेटका अध्यक्ष र चारजना मन्त्रीसमेत पदबाट राजीनामा गरेको घटनाले नेपालीको ध्यान आकर्षित गरेको छ ।

वातावरण : विश्वमा तापक्रम बढ्दिले मानिसको जीवन, वनस्पति, हिमाल, पहाड, तराई र सागरमा समेत नकारात्मक प्रभाव पर्नेबारे संसारका सम्बन्धित वैज्ञानिकहरू चिन्तित छन् । प्रतिकूल जलवायुबाट पैदा हुने रोग, वनस्पति र कृषि उत्पादनमा पर्ने नकारात्मक प्रभावलाई न्यूनीकरण गर्न आ-आफ्नो ठाउँबाट सबैले धुँवा र धुलो उत्पादन हुने कार्य गर्नमा निरुत्साहित गर्ने, रुख रोप्ने र हरियाली बढाउन नयाँ पुस्तालाई सक्रिय गराउँदा कालान्तरमा परिस्थितिअनुकूल बनाउन सहयोग हुनेछ ।

उत्तरी क्षेत्रको विकास : तिब्बतको विकास र केरुङ एवम् तिब्बतसँगका अन्य नाका खुलेमा नेपालको उत्तरी क्षेत्र व्यापारबाट गुल्जार हुनेछ । चीनबाट सस्तो उपभोग्य वस्तुको आयात हुनेछ भने नेपालको तयारी सामानले बजार पाउनेछ र त्यसले नेपाली जनताको जीवनस्तरमा वृद्धि हुने निश्चित छ ।

उपभोक्ता अधिकार : देशी र विदेशी खाद्यवस्तु, औषधि र अन्य उपभोग्य सामानमा मिसावटको कारण जनताको स्वास्थ्यमा धेरै नकारात्मक असर परेको र मृत्युका घटनाहरू समेत भएका छन् । यस्तो स्थितिको रोकथाम गर्नको निम्ति विदेशी वस्तु देशभित्रको बजारमा पुग्नुभन्दा पहिले नै भन्सारमै ती वस्तुको प्रयोगशालाको परीक्षणपछि मात्रै बजारमा पुग्न दिनुपर्छ र मिसावट गर्ने कम्पनी, खाने पसल र खाद्यान्न उत्पादकलाई कसुरअनुसारको सजाय र क्षतिपूर्ति भराउनु आवश्यक छ ।

औषधि कम्पनीले लागूपदार्थ बनाएर समाजको नयाँ पुस्तालाई समाप्त पार्ने, रसायनिक वस्तु मिसावट गरिएको खाद्यपदार्थ र औषधिबाट हुने हानी-नोक्सानीको निम्ति ती कारखाना बन्द गर्ने वा त्यस्ता विदेशी कम्पनीसँग कारोबार बन्द गर्ने, क्षतिपूर्ति र दण्ड जरिवानालाई कडाइका साथ लागू गर्नु आवश्यक छ ।

मानवअधिकार : काम-मामको अधिकारविनाको मानव अधिकारले मानिसको बाँच्ने हक गुमाउँछ । आर्थिक समानता, शोषणविरुद्धको अधिकार, व्यक्तित्व विकासमा समान अधिकार र रोजगारीको सुनिश्चितता विना मानव अधिकार सम्पन्न व्यक्तिको मात्रै अधिकारको रूपमा रहनेछ ।

परराष्ट्र नीति : देशको परराष्ट्र नीतिको अर्थ नयाँ गल्लावालाहरूकै म्यानपावर कम्पनीहरूलाई विदेशमा सस्तो ज्यालामा युवाहरूलाई दासजस्तो बेचबिखन गर्ने छुट पाउने हुनुहुँदैन । सबै छिमेकी देशहरूसँग मित्रवत सम्बन्ध रहनुपर्छ र कसैको आन्तरिक मामिलाको हस्तक्षेपलाई सहनु अन्याय हुनेछ ।

महिला र बालबालिका : महिला साक्षरता, शिक्षा, रोजगारीको तालिम र आफ्नै गाउँ, सहर र जिल्लामा महिलालाई रोजगारीको सुनिश्चितता नै महिला अधिकारको जग हुनेछ । जबरजस्ती विवाह र घरेलु हिंसाको विरोधमा सचेतता कार्यक्रम र कानूनलाई व्यवहारमा लागू गर्न संघर्ष गर्नु आवश्यक छ । बोक्सी, छाउपडी, दहेजलाई गैरकानूनी घोषणा गर्ने र घरेलु हिंसालाई अन्य कानूनसह सरकारवादी बनाइनुपर्दछ ।

हरेक गाउँ, वडा र नगरमा शिशुशाला र बालोद्यानको बन्दोबस्त गर्दा लाखौं महिलाहरूले रोजगारी पाउने र हाम्रा छोरी नै हाम्रा 'राजकुमार र राजकुमारी' को रूपमा लिनु आवश्यक छ । १०-१२ वर्षको उमेरदेखि नै आमाले किशोर-किशोरीहरूलाई भ्रमण, खेलकुद र श्रमसँग प्रेम गर्न सिकाउनेबारे राज्यलाई जिम्मेवार बनाउने नीति तयार गर्न नेमकिपा संघर्षरत रहनेछ ।

ज्येष्ठ नागरिकहरूबारे : जीवनभर आ-आफ्ना लाला-बाला, समाज, परिवार, खेत-खलिहान, ज्यासल र कारखाना, कार्यालय र शिक्षालय, साहित्य-संगीत, कला र संस्कृतिमा समर्पित, देश र जनताको निम्ति प्रतिबद्ध सेना, प्रहरी र राष्ट्र सेवक महिला र पुरुष सबै ज्येष्ठ नागरिकहरूलाई आफन्त र परिवारबाट हेरचाह हुन नसक्नेहरूको निम्ति 'आदर निकेतन' आवश्यक छ । स्थानीय निकाय, प्रदेश र केन्द्रलाई यसबारे शिघ्रनिर्वाह व्यवहारिक नीति निर्माण गराउन नेमकिपा संघर्षरत रहनेछ ।

केन्द्रीय निर्वाचन परिचालन समिति, नेपाल मजदुर किसान पार्टी मिति : कार्तिक २०७४

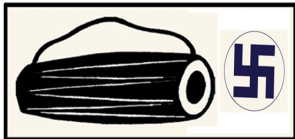
जनताको प्रजातन्त्र, समाजवाद र साम्यवादको लागि संघर्ष गर्न मादल चिन्हमा छाप लगाऔं !

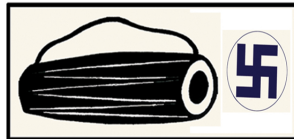
भारतीय दलाल र भ्रष्टाचारीहरूलाई हराऔं !

नारायण महर्जन
प्रदेशसभा सदस्य
क्षेत्र नं. १ (कीर्तिपुर-दक्षिणकाली)

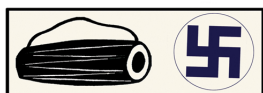
हरि कुमार महर्जन
प्रतिनिधिसभा सदस्य, काठमाडौं क्षेत्र नं. १०

हिराकाजी शाही
प्रदेशसभा सदस्य
क्षेत्र नं. २ (चन्द्रागिरी)

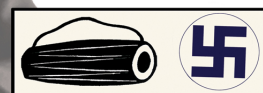

प्रशान्त कुमार महर्जन
समानुपातिक उम्मेदवार

नेपाल मजदुर किसान पार्टीका उम्मेदवारहरूलाई चिन्ताऔं !

निर्वाचन परिचालन समिति काठमाडौं
निर्वाचन क्षेत्र नं. १०

बुद्धिमान महर्जन
समानुपातिक उम्मेदवार

बाल संसार

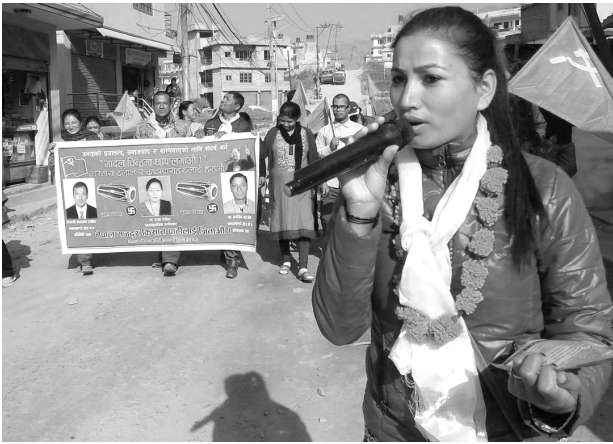
Name: Aryaka Maharjan
Class: 3'A'
Roll no: 6
School: GEMS

Disease

A disease can be defined as an abnormal condition that affects the body of living things. If we get disease we will not be able to do anything. The causes of disease are lack of clean water, lack of nutrients etc. The types of disease are communicable and non communicable disease. Communicable disease can be spread from one person to another. Non communicable diseases cannot be spread from one person to another. We should make our body healthy by eating healthy foods, making environment clean etc. If we are free from disease we can do any type of work. So it is called "health is wealth".

काठमाडौंमा.....

पारेका छन् ।

क्षेत्र नं. ४ मा पनि प्रतिनिधिसभाका उम्मेदवार कृष्णमान डंगोल, प्रदेशसभाका उम्मेदवार कुल नारायण डंगोलले घरदैलो सम्पन्न गरेको छ ।

क्षेत्र नं. ५ को विशालनगरमा मंसिर ३ गते चपली, नारायणथानमा, पासिकोटमा मंसिर ५ गते घरदैलो र भेटघाट कार्यक्रम भयो ।

क्षेत्र नं. ६ का प्रतिनिधिसभा उम्मेदवार सनकमान महर्जन, प्रदेशसभा क्षेत्र नं. १ का सुरेन्द्र महर्जनले मतदातासँग भेटघाट तथा घरदैलो जारी राखेका छन् ।

क्षेत्र नं. ७ मा बालाजु, नयाँबजार स्थानमा प्रतिनिधिसभाका उम्मेदवार कछीनारायण डंगोल, प्रदेशसभा 'ख' का उम्मेदवार धर्मसेन महर्जन, 'क' का उम्मेदवार काशीलाल डंगोलले घरदैलो गरेको छ ।

क्षेत्र नं. ६ मा बृहत कार्यकर्ता भेला नेपाल मजदुर किसान पार्टी क्षेत्र नं. ६ निर्वाचन परिचालन समितिको आयोजनामा फुटुङ्गमा बृहत कार्यकर्ता भेला तथा उम्मेदवार परिचयात्मक कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

भेलामा नेमकिपाका

केन्द्रीय सदस्य सनकमान महर्जनले निर्वाचन वर्गीय र राजनीतिक संघर्ष भएकोले सबै कार्यकर्ताहरू चुनावी संघर्षको मैदानमा उत्र्न आग्रह गर्नुभयो ।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य रविन्द्र ज्याख्वले पार्टीको विचार र सिद्धान्त जनताबीच पुर्‍याउन सके निर्वाचनमा हाम्रो जित हुनेछ भन्नुभयो ।

केन्द्रीय सदस्य नारायण महर्जनले देशमा लोकतान्त्रिक र बाम गठबन्धनको नाममा झुठको खेती गरिरहेको बताउँदै शासक दलहरू आफू सत्तामा छँदा विकासको कुरा नगर्ने सत्ता बाहिर र चुनावमा मात्र विकासको कुरा गर्नु जनतालाई विश्वासघात गर्नु नै हो ।

क्षेत्र नं. ६ प्रदेशसभा क्षेत्र नं. १ का उम्मेदवार सुरेन्द्र महर्जनले नेपाल मजदुर किसान पार्टीले देश र जनताको हितमा काम गरिरहेको बताउँदै अब देशमा नेमकिपामय हुने बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा प्रदेश क्षेत्र नं. १ का उम्मेदवार श्याम कुमार महर्जनको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा क्षेत्र नं. ७ का उम्मेदवार धर्मसेन महर्जन र महेश्वर महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

निद्राका अनेक समस्या र आरामदायी निद्राका उपाय

-डा. सिपी सेडाई

निद्रा कम लाग्ने समस्या धेरै मानिसमा पाइन्छ । खासगरी वृद्धावस्थामा निद्रा नलाग्ने समस्या बढी देखिन्छ । ओछ्यानमा गएपछि निदाउन धेरै समय लाग्ने, बारम्बार बिउँझ्ने, बिहान चाँडै निद्राले छाड्ने जस्ता समस्या देखिन्छन् ।

शरीरको स्वस्थताका लागि निद्रा अति आवश्यक हुन्छ । निश्चित समयमा भोक लाग्ने भन्नेजस्तै हामीलाई निश्चित समयमा निद्रा लाग्छ । निद्रा विभिन्न किसिमका हुन्छन् ।

१. हलुका निद्रा र

२. गहिरो निद्रा र आरामदायी निद्रा ।

३. आँखाको गेडी हल्लिने निद्रा ।

यी विभिन्न निद्रा हामी सुतेका बेला एकपछि अर्को हुँदै चक्रीय रूपमा आइरहेका हुन्छन् । हलुका निद्रामा हामी कसैले बोलेको थाहा पाउँछौं र झस्का भएर उठ्न सक्छौं । आँखाको गेडी हल्लिने निद्रा पनि पातलो नै हुन्छ । तर, जब गहिरो निद्रामा हुन्छौं, त्यति बेला हामीलाई केही थाहा हुँदैन । यस्तो निद्रालाई बोलिचालीमा 'भाते निद्रा' पनि भनिन्छ । मस्तिष्कको आरामका लागि गहिरो निद्रा आवश्यक छ ।

शरीरको स्वास्थ्यका लागि कम्तिमा ६ घन्टा गहिरो निद्राको आवश्यकता पर्छ । बालक तथा बिरामी पदा त्यो भन्दा बढी निद्रा चाहिन्छ । कहिले काहीँ एक दिन निद्रा बिथोलिएमा त्यसको असर अर्को दिनसमेत पर्ने गर्छ । त्यसैले भनिन्छ नि, एक दिनको निद्राले ७ दिन पिरोल्छ ।

निद्रा सम्बन्धी समस्या

धेरै मानिस थोरै समय मात्र निदाउने गरेको गुनासो गर्छन् । कसैलाई ओछ्यानमा पुगेपछि निदाउन घन्टौं लाग्ने, कोही निद्राको बीचबीचमा कैयौँपल्ट बिउँझ्ने र कसैको निद्रा खुलेपछि फेरि निदाउन नसक्नेजस्ता समस्या देखिन्छन् । यसको फलस्वरूप अर्को दिन पनि शरीर अल्छी हुने, थाकेजस्तो हुने, उँध लाग्ने र एकाग्र हुन कठिन हुनेजस्ता समस्या देखिन्छन् । कोही धेरै निदाउने गर्छन् । खासगरी दिउँसो धेरै निद्रा लाग्ने, निद्राले काम गर्न कठिन हुने, पढ्न नसक्ने, पटक-पटक निद्रा लाग्ने गर्छ ।

निदाएका बेला आउने समस्या

- निदाएका बेला डराउने, आत्तिने, चिच्याउने (स्लिप टेरर), नराम्रो सपना देख्ने र भोलिपल्ट कुनै कुरा सम्झन नसक्ने ।

- निद्रामै रहेका बेला उठेर घरबाहिर निस्कने र हिँड्ने (स्लिप वाकिङ) र निकै बेर हिँडेपछि मात्र बिउँझेर घर फर्कने ।

- निदाएका बेला बिछ्यौनामै पिसाब गर्ने । यो समस्या उपचार गरेपछि भने निको हुन्छ ।

- निद्रामा बोल्ने, दाह्रा किट्ने, घुर्ने, खुट्टा हल्लाउने आदि ।

- निद्राबाट बिउँझिनासाथ शरीर चलाउन नसक्ने (स्लिप प्यारालाइसिस) । यो अचानक निद्राबाट बिउँझिँदा सपनाका कारण आतिएको वा डराइरहेका बेला शरीर हलचल हुन नसक्ने अवस्था हो । यस्तो बेला हामी शरीर चलाउन सक्दैनौं, बोल्न पनि

सक्दैनौं, त्यसैले निसास्सिएजस्तो हुन्छ । केही मिनेटपछि मात्र हामी बोल्न वा शरीर चलाउन सक्छौं । हो अवस्था १-२ मिनेटसम्म मात्र रहन्छ । त्यसपछि आफैँ ठीक हुन्छ ।

मस्त निदाउने घरेलु उपाय

- सुत्ने कोठा शान्त हुनुपर्छ ।

- दैनिक शारीरिक व्यायाम गर्ने ।

- दिउँसो भरसक नसुत्ने ।

- सुत्नुअघि चिया, कफी नखाने ।

- बढी वा थोरै भोजन नखाने ।

- बेलुकाको भोजन पनि हलुका गर्ने ।

- सधैं निश्चित समयमा सुत्ने बानी बसाल्ने । राति छिट्टै सुत्ने र बिहान पनि छिट्टै उठ्ने ।

- सुत्ने बेलामा मात्र बिछ्यौनामा जाने ।

- निद्रामा समस्या देखिन थालेपछि धूमपान र मध्यपान नगर्ने ।

- सकेसम्म सुत्नुअघि मनतातो पानीले नुहाउने ।

सपनाको मनोवैज्ञानिक विश्लेषण

प्रसिद्ध मनोवैज्ञानिक सिगमन्ड फ्रायडले सपनाको वैज्ञानिक व्याख्या गरेका छन् । उनका अनुसार हाम्रो मस्तिष्कमा रहेका (रेकर्ड भएका कुराहरू) एक अर्कामा गाँसिएर आउने, मनका अतृप्त इच्छा आकांक्षा पूरा हुने, कहिलेकाहीँ अनेकौँ घटना वा कुराहरू आपसमा मिसिएर अत्यन्त पीडादायी वा डरलाग्दो रूपमा आउने, कुनै प्राणीको टाउको अर्कै प्राणीको शरीर वा पुच्छरसँग जोडिएको चामत्कारिक सपना देखिने, कहिले राम्रो र कहिले नराम्रो सपना देखिने हुन्छ ।

राम्रो सपना देख्दा मन खुसी हुन्छ । नराम्रो सपना देखे अब के होला भनेर डराउनेहरू पनि धेरै हुन्छन् । यसले मन अशान्त बनाउँछ । सपना राम्रो/नराम्रो जस्तो पनि हुन सक्छ । सपना नराम्रो हुँदा कुनै खतरा हुने वा नराम्रो घटना हुने कुनै वैज्ञानिक कारण छैन ।

अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, हाम्रो मस्तिष्क एउटा कम्प्युटर हो । यसमा हाम्रो दैनिक जीवनका सबै घटना, जानकारी र सूचनाहरू रेकर्ड हुन्छन् । निदाएका बेला हाम्रो मस्तिष्क अर्ध चेतनावस्थामा हुन्छ । त्यसबेला सपनामा यी वर्षौँका रेकर्डहरू आपसमा मिसिएर देखिन्छन् । कहिले यी आनन्दायी हुन्छन् त कहिले पीडादायी । नराम्रो सपना देखेपछि अनावश्यक चिन्ता लिएर कतिपय मानिस मनोरोगी बन्छन् । कहिलेकाहीँ रातभर नै निद्रा लाग्दैन, यस्तो स्थिति खतरनाक पनि हुन सक्छ ।

डिप्रेसनका बिरामी गहिरो निद्रा नपर्ने बताउँछन्, फलस्वरूप भोलिपल्ट शरीर फुर्तिलो हुँदैन । 'मेनिया'को समस्या भएकालाई २ घन्टा मात्र सुते पनि निद्रा पुग्छ । 'सिजोफ्रेनिया'का बिरामी भने रातभर टिभी हेरिरहने, यताउता डुल्ने र दिउँसो सुत्ने गर्छन् ।

सन्तुलित भोजन, शारीरिक व्यायाम गर्नेहरू भने राति मस्त निदाउँछन् । निदाउँदा मात्र हुने एक प्रकारको छारे रोगका बिरामी भने अचानक ओछ्यानबाट खस्ने, शरीर कडा हुने, तन्किने, मुखबाट फिँज काड्ने, १५ मिनेटपछि फेरि उठ्ने गर्छन् ।

यस्तै, 'एन्जाइटी डिस्अर्डर'का बिरामी अँध्यारोसँग डराउँछन् । झ्यालढोका लगाउँदा निसास्सिए जस्तो मान्छन्, एकलै बस्न सक्दैनन्, राति भूतप्रेत आउँछ भनेर डराउँछन् । तर, राति सुत्दा पूरै झ्यालढोका बन्द गर्न हुँदैन । जसले गर्दा अक्सिजन कम हुन पाउँदैन ।

अधिक मोटोपन हुँदा, पर्याप्त शारीरिक व्यायाम नगर्दा र मद्यपानका कारण धेरै मानिस अनिद्राग्रस्त हुने र कतिपय घुर्ने गर्छन् ।

जाडोयाममा रात लामो हुँदा हाम्रो शरीरमा 'मेलाटोनिन' हर्मोनको प्रवाह बढी हुँदा कसैकसैमा डिप्रेसन देखिन्छ । खासगरी ध्रुवीय देश नर्बेमा यस्तो समस्या धेरै देखिएको छ ।

शरीरका शल्यक्रियापछि निद्रा राम्रो परेन भने घाउ निको हुन गाह्रो हुन्छ । यस्तो अवस्थामा निद्रा लाग्ने औषधि प्रयोग गरिन्छ । धेरै, किसिमका निद्रा लाग्ने औषधि पाइन्छन् । तर, थोरै निद्रा नपढेमा औषधि लिनु हुँदैन । औषधि बिना गरिने उपचार सफल नभए मात्र औषधि प्रयोग गर्नुपर्छ ।

जब हामी धेरै घन्टा सुत्छौं, तब हलुका निद्राको मात्र पनि बढ्दै जान्छ । बिहानीपख प्रायः हामी सपना देख्छौं, जुन हामी उठेपछि सम्झन सक्छौं । तर, गहिरो निद्रामा देखिएको सपना भने हामी सम्झन सक्दैनौं ।

कहिलेकाहीँ हामी सुतेको १-२ घन्टामै अत्यन्तै डराउने, अत्तिने चिच्याउने हुन्छ, मुटुको ढुकढुकी बढ्छ । यसलाई 'नाइट टेरर' भनिन्छ । यो भोलिपल्ट सम्झना हुँदैन । राति आनन्दको निद्रा पढाँचाँ शरीरमा आराम महसुस हुने, मांशपेशी हलुका हुने, शरीरको तौल बढ्ने, मानसिक तनाव कम हुने गर्छ ।

निद्रामा देखिने समस्याको

उपचार

- निद्रामा देखिने छारे रोगका बिरामीले छारे रोगको औषधि सेवन गर्नुपर्छ । औषधि करिब ४ वर्ष सेवन गर्नुपर्ने हुन सक्छ ।

- निद्रा नपर्ने, निद्रामा बिउँझ्ने बिरामीले सबैभन्दा पहिले घरेलु उपचार गर्नुपर्छ । त्यसबाट निको नभए निद्रा पर्ने औषधिको प्रयोग गर्नुपर्ने हुन्छ ।

- निदाएका बेला डराउने, नराम्रो सपना देख्ने मानिसलाई औषधिको प्रयोग तथा मनोवैज्ञानिक विधिबाट उपचार गर्नुपर्छ ।

- निदाएका बेला हिँड्ने बिरामीलाई औषधि प्रयोग सेवनबाट निको बनाउन सकिन्छ ।

- निदाएका बेला पिसाब फेर्ने बिरामीले बेलुकीपख कम पानी पिउने, सुत्नुअघि पिसाब फेरेर मात्र सुत्ने गर्नुपर्छ । त्यसबाट पनि निको नभए राति कति बजे पिसाब छुट्छ, त्यो भन्दा ३-४ मिनेट पहिला उठाएर पिसाब फेराउनुपर्छ । त्यति गर्दा पनि निको नभए, औषधि सेवन गर्नुपर्छ ।

- निद्राको बेला बोल्ने, दात किट्ने, निद्रामा खुट्टा हल्लाउने मानिसलाई औषधि प्रयोग तथा मनोवैज्ञानिक उपचारबाट फाइदा पुग्छ ।

- निद्राबाट बिउँझिँदा शरीर चलाउन नसक्ने बिरामीलाई परामर्शको आवश्यकता पर्छ । यो कुनै अन्धविश्वासको उपज होइन । यो त अचानक बिउँझिँदा शरीर चलाउन केही समय लागेको मात्र हो ।

- दिउँसो बढी निद्रा लागेमा चिया-कफीको प्रयोगबाट फाइदा लिन सकिन्छ ।

- निद्रामा देखिने नराम्रो सपनालाई विश्वास गर्नु हुँदैन । सपनामा देखेको कुरा पछि मिल्छ भन्नु अन्धविश्वास मात्र हो । सपना नराम्रो देखे पनि विपनामा केही हुँदैन ।

(नसा तथा मनोरोग विशेषज्ञ डा. सेडाई चितवन मेडिकल कलेजमा प्राध्यापन गर्छन्)

- स्वास्थ्य खबरपत्रिकाबाट

ग्यारेन्टी उपचार

नशा च्यापिएको घुँडाको दुखाई

आश्चर्यजनक रूपमा ग्यारेन्टी निको पार्ने

- ♦ जाँड-रक्सीको कुलन ग्यारेन्टी छुटाउने
- ♦ मुखै नबारीकन सुगर कन्ट्रोल गर्न
- ♦ महिला/पुरुषको यौन पावर बढाउन
- ♦ घेतको दाग अनुहारको चाँयापोतो हटाउन
- ♦ भुँडी घटाउन/शरीरको तौल बढाउन
- ♦ स्तन घटाउन, बढाउन/टाईट पार्न

फिटनेस प्वाइन्ट ट्रेडिङ्ग

दुरसंचारको गेटसँगै

फोन नं. ४३३६७०१

९८०३५०२२५९, ९८४९८९८९७६

Free Home Delivery

Not For Medicinal Use

कुरीति छ जतासुकै

हिमाल,पहाड, तराई

आजैबाट रोकौं

सबै मिलि बाल विवाहलाई ।

नेपाल सरकार

सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय

सूचना विभाग